

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar, po pošti prejeman 1 gl. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celoveu.

Leto VIII.

V Celoveu 10. junija 1889.

Štev. 11.

„Bauernbund“ Podkloštrum.

Mislili smo, da je „bauernbund“ že zaspal, ker že dolgo ni bilo kaj slišati o njem, in se je sploh vedelo, da nemški kmetje ne marajo za-nj, ampak svoje pristaše le med slovenskimi nemškutarji lovi, ki še vedno prazno slamo mlatijo s puhlimi besedami, ktere so med pravimi Nemci že davno ob vso veljavo. Vendar so še zbobnali neki zbor v Podkloštrum. Da bojo o kmečkih težavah malo govorili, toliko več pa o politiki in o ljubi nemškutariji, to je, o sedanjih nemških šolah, kako so dobre itd., — to smo že naprej vedeli.

Najprej je govoril načelnik Seebacher, Vetrinjski župan. Mož je Korošcem dobro znan po tem, ker se je v prejšnjih letih toliko poganjal za nemški „šulferajn“, kar se nikomur čudno ne bo zdelo, kdor razmere v Vetrinjah pozna, kjer kraljuje tovarnar Moro, hud nasprotnik slovenščine. Ko so pa videli, da „šulferajn“ več „ne vleče“, izmislili so si „bauernbund“, pri kterega porodu sta kumovala (botrovala) oba Seebacherja, Razajev sin iz Žihpolj in znani Mačnik, ki je vsled obsodbe iz Celovca pobegnil in zdaj menda v Ameriki „za koroške kmete dela“. Iz začetka se je zdelo, da imajo res misel, kmetu pomagati, posebno zato, ker so poudarjali, da jim ni za politiko, ne za slovenstvo, ne za nemštvo, ne za liberalce, ne za klerikalce. Pa kmalo so pokazali svojo pravo barvo. Ferjančičev volilni predlog ni kmečkemu stanu nič v škodo, in vendar so se proti njemu oglasili. Osemletna šola je kmetom na škodo, posebno pa revnim bajtarjem, ki morajo svoje otroke doma rediti in v šolo pošiljati, namesto da bi jih dali kam za pastirje in se jih tako znebili, otrokom pa pomagali, da se vsaj do sitega najejo. „Bauernbund“ pa se je oglasil za osemletno, liberalno in nemško šolo. Takrat je vsak lahko spoznal, da dela „bauernbund“ le za liberalce, ne pa za kmete. V tem duhu so ves čas delali, in v tem duhu so govorili tudi Podkloštrum.

Seebacher je ponavljal staro pesem, da morajo kmetje edini biti, naj bojo nemški ali slovenski. Tudi mi kmetom priporočamo, naj bojo edini; mi smo zmirom za to, naj bi Slovenci in Nemci v miru živeli med seboj, pa tako, da morajo oboji imeti enake pravice, ne pa, da bi se slovenščina povsod v kot tlačila! Potem je Seebacher začel hvaliti sedanje šole, in priporočal, naj kmetje praznujejo 14. majnik v 20letni spomin in čast sedanji šolski postavi. Rekel je, da tudi kmet potrebuje več omike, da je pa duhovniki in Slovenci kmetom ne privoščijo, ker gledajo le na svoj do-

biček. To so stare nemško-liberalne laži. Tudi mi Slovenci želimo, naj bi se kmetje bolj izomikali, kakor do zdaj. Ker se pa v sedanjih nemških šolah nič ne naučijo, zato tirjamo slovenski pouk. Nemškutarji se pa temu upirajo, zato so le oni tisti, ki našim kmetom ne privoščijo več omike, ampak jih hočejo obdržati v kleščah nemških gospodov; zato nam usiljujejo take šole, da ljudje ne znajo ne slovensko, ne nemško.

Za njim je govoril Ghon, ki mora povsod zraven biti, kjer se govori zoper Slovence. On je rekel, da to ni dobro, ako se kmetom zabranjuje, svoje kmetije razkosati; ampak če kmet sme prodajati njivo za njivo, da mu nazadnje sama hiša ostane, to se njemu bolj pametno zdi. Ko bi kmetje vse poprodali liberalnim bogatašem, to bi bilo morda liberalcem najbolj prav. Potem bi bila vsa zemlja gosposka, kakor je na Laškem, liberalni grofi bi pa lepo v mestih sedeli in od svojih najemnikov denar pobirali. Potem je spet začel govoriti od slovenskih hujskačev, ktere je imenoval „hetzapostel“, da je bil prej mir v deželi, zdaj se pa od zunaj prepir v deželo nosi. Prepira ni treba v deželo nositi, ker imamo že tukaj zadosti nezadovoljnih in nesrečnih ljudi. Miru tudi prej ne bo, dokler Slovenci ne dobijo tistih pravic, kakor jih imajo Nemci. Rekel je, da bi naša stranka najrajši videla, ko bi se kmetje nič ne učili in neumni ostali. Prašamo pa: kdo daje bukve in časnike med ljudi, poštene Mohorjeve bukve, „Mir“ in druge časnike? Ali mar ne Slovenci? Mi pa zato pišemo bukve in časnike, da bi ljudi poučili; tedaj smo le mi tisti, ki hočemo kmeta omikati; nemškutarji in liberalci pa so nasprotniki slovenskih bukev in časnikov, oni jim ponujajo le nemške časnike, kterih ljudstvo ne zastopi, pa še v tistih časnikih ni pravega pouka, ampak le zabavlječe čez duhovnike in čez Slovence.

Potem je govoril dr. Abuja. Najprej je omenil nekaj gospodarskih rečij, kterih si pa on ni izmislil. Za deželno zavarovalnico je že pred 20 leti pisal ranjki g. prof. Einspieler; zdaj liberalci njegove misli pobirajo. Kar je govoril o postopacih in beračih, in kako bi se napravile postaje za nje, to je bilo že davno prej sklenjeno po drugih deželah. Potem je začel hvaliti sedanje šole in učitelje, zabavljati pa čez našo stranko, da hočemo vse komandirati in strahovati. Pobiral je stopinje za dr. Ublnom in pogrel njegovo laž, da duhovniki niso dovolj pridni pri krščanskem pouku v šoli. Ali mar ni bral, kaj so kateheti odgovorili dr. Ublnu? Tako je dr. Abuja pokazal, da je od pete do glave nemški

liberalec, in on nema pravice, da se Slovenca ime-
nuje, pa le zato, da bi njegova beseda več izdala
pri zapeljanih Slovenceh.

„Bauernbund“ je pa spet pokazal, da mu ni
mar za kmečke potrebe, ampak le za liberalne ko-
medije in za nemškutarijo. S časom se morajo
tudi zapeljanim nemškutarjem oči odpreti! Sloven-
ski stranki to društvo ni več nevarno. Mi bomo
hodili po poti, ki nam je postavno odmerjena, in kot
pošteni Slovenci ogibali se bomo dosledno takih
prijateljev, kakoršni se shajajo v „bauernbundu“.

Slednjič še pristavimo, da nemajo pravice, je-
ziti se, ker niso dobili cerkvenih možnarjev. Skoro
vsi govorniki so udrihali po duhovnikih, in potem
naj jim duhovniki še možnarje posojujejo! Drugo-
krat naj jih le iz Grabštanja seboj prinesejo.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Strah pred našo posojil-
nico.) Celovška posojilnica ostrašila je naše na-
sprotnike tako, da se že bojijo, da se bo ves Ce-
lovec poslovenil (kar bi sicer ne bila nobena ne-
sreča!), kakor so se poslovenila dolenje-štajerska
mesta, in to s pomočjo posojilnic. Tako pišejo
vsaj „Freie Stimmen“. Nam pa še nič ni znano,
da so Maribor, Ptuj, Celje itd. že poslovenjena
mesta. Nasprotno se tam pase najhujša nemška
zagrizenost. Če pa naša posojilnica ta čudež na-
redi, da posloveni Celovec, potem mora koroško
nemštvo stati na jako slabih nogah. Celó edinega
slovenskega odvetnika dr. Šegule se bojijo, ko imajo
vendar toliko odvetnikov na svoji strani. Mi pa
ne upamo, da bo posojilnica Celovec poslovenila,
in iz tega namena je tudi ustanovili nismo. Da
bo pa okrepila slovenski živelj v okolici pred
vsem na gospodarskem polju, to upamo in temu
namenu se tudi nobena zlobnost podtikati ne more.
Saj nemškutarji in bauernbundarji zmirom pravijo,
da le oni skrbijo za kmeta, zakaj pa oni ne de-
lajo posojilnic? Z golo besedo in puhlimi frazami
se ljudem nič ne pomaga. — Da pa ne bode pre-
velika skrb gledé Kranjcev, ki baje po Koroškem
rogovilijo za slovensko stvar, kakor pišejo „Freie
Stimmen“ v 44. številki t. l., kratila mirnega dre-
manja uredniku Doberniku, mu povemo, da se v
hranilničnem in posojilničnem upravnem odboru na-
haja jeden Kranjec (tiskarnični poslovodja g. V.
Legat), jeden Štajerec (odvetnik g. dr. Šegula)
in devet Korošcev, da je tedaj vedno zaganjanje v
kranjske rojake, ki živijo po mnenju „šriftleiterja“ na
Koroškem le, da hujskajo zoper Nemce, grdo in zlobno
obrekovanje in zavist po ubogem vsakdanjem kruhu.
Kranjci, kot pošteni avstrijski državljani, imajo pač
pravico, bivati tako dobro na Koroškem ali kje
drugje v Avstriji, kakor Nemci bodisi koderkoli.
Korošci pa tudi sami dobro vedó, da se ravno
Kranjec za vsako delo lahko porabi in zaradi
tega uprav nemški Korošci sami najraje vabijo
Kranjce v deželo, ker jim posel bolje in vestneje
opravljajo, nego domačini. Sploh pa se liberalni ured-
nik kot gonjač Kranjcev v svojem listu vedno izvrstno
odlikuje, in pri vsem tem celó pozabi, da je še ne
pred dolgim časom sam po svetu okrog za ljubim
zaslužkom lazil, konečno se pa vendarle zopet vrnil
nazaj v svojo domovino, menimo, brez da ga je
bilo treba nazaj pognati. Kranjci bodo na Ko-

roškem živeli, ko bode „šriftleiter“ že davno po-
strelil svoj smodnik; hodili bodo pa tudi vedno ona
pota, ktera bodo sami za dobra spoznali in si ne
bodo dali ničesar ukazovati po Doberniku. Mož
naj ne misli, da morajo Kranjci postati na Koroškem
Nemcem na ljubo Prusi, on pa da bi imel že pra-
vico kakor kak „preussischer Schulmeister“ poganjati
čez mejo. To delo in skrb mu bodo Kranjci pač
prihranili, poleg tega pa tudi s koroškimi Slovenci
vred skrbeli, da nemška drevesa po slovenskem
Koroškem ne bodo prirasla do nebes.

Iz Št. Lenarta pri Sedmih studencih. (Za-
hvala slovenskim državnim poslancem.)
„Mir“ je v 9. letošnji številki poročal, da se je pri
zboru, kterege je priredila podružnica sv. Cirila in
Metoda za Beljak in okolico na belo nedeljo v
Ločah, enoglasno sklenilo, naj pošlje podružnični
odbor v imenu vseh zborovalcev zahvalo sloven-
skim poslancem, ki so se neustrašeno in možato
potegovali za slovensko šolo na Koroškem. Ome-
njena zahvala se glasi tako-le:

Velečastiti gospodje slovenski državni
poslanci!

Z velikim veseljem in obilnim upom na boljšo
prihodnost so čuli koroški Slovenci, kako ne-
ustrašeno ste, velečastiti gospodje poslanci odk-
rivali v državnem zboru letos naše težnje na
šolskem polju, ki zavirajo razširjanje prave omike
med slovenskim ljudstvom, ktera bi mu imela
priti v prvi vrsti po šoli.

Slovenci Beljaškega okraja, mnogoštevilno
zbrani pri občnem zboru podružnice sv. Cirila in
Metoda, ki se je vršil v Ločah dné 28. aprila t. l.,
so z velikim odobravanjem pozdravljali poročilo
o Vašem delovanju v državnem zboru za slo-
vensko šolo na Koroškem. Ob enem so izrazili
enoglasno svojo nevoljo, da koroški državni po-
slanci in med njimi v prvi vrsti poslanec Ghon,
ki je voljen tudi za Slovence Beljaškega okraja,
s tako umazanimi sredstvi pobijajo resnične
trditve in opravičene tirjatve slovenskih drž-
avnih poslancev.

Podpisano načelnštvo podružnice sv. Cirila
in Metoda za Beljak in okolico vstreza enoglasnej
želji vseh pri omenjenem občnem zboru zbranih
Slovencev, ako izreka s tem v njihovem imenu
najtoplejše zahvalo za Vaš obilni trud, s katerim
ste se potegovali za slovensko šolstvo na Ko-
roškem ter Vam dá na znanje, da se zbor pri-
druži popolnoma onej zahvali, ktero so izrekli
koroški rodoljubi slovenskim državnim poslancem
v 7. številki „Mira“ t. l.

V Št. Lenartu pri sedmih studencih,
dné 30. maja 1889.

(Sledijo podpisi podružničnih odbornikov.)

Čujemo, da je tudi podružnica sv. Cirila in
Metoda za Ziljsko Bistrico, pri svojem letnem zboru
dné 19. maja t. l. sklenila, poslati slovenskim držav-
nim poslancem enako zahvalo. Gotovo se bodo pri-
družile tej izjavi vse koroške podružnice.

Iz Prevaljske okolice. (Lažnjiva prošnja.
— Občinska volitev v Št. Danjelu.) Ne-
davno sem bil v Št. Danjelu, in ko smo se z možmi

* Zahvale se lahko pošljejo uredništvu „Mira“ ali pa
g. Gregorju Einspielerju, župniku Podkloštom, ki jih bo
potem odposlal na svoje mesto.

pogovarjali, nanesa je beseda na sedanjo liberalno in nemško šolo. Prašal sem jih, če je res, kar sem nedavno slišal, da so se podpisali za liberalno, nemško in osemletno šolo. Od zanesljivih možakov sem pa zvedel, da je bila tista prošnja z zvižakov napravljena. Poklicali so samo kake tri, od katerih so vedeli, da se bojo podpisali, drugih pa še vabili niso. Ko so pa kmetje o tej prošnji zvedeli, začeli so se spogledovati in godrnjati. Vsi so rekli: „Mi smo Slovenci in katoličani in delavni ljudje; mi hočemo slovensko, katoliško in šestletno šolo, saj vemo in hočemo, da bojo tudi naši otroci s poštnim delom svoj kruh služili, namesto da bi po šolah posedali.“ Lahko bi se napravil protest in večina kmetov bi se podpisala; pa naši kmetje niso za pravdanje in za pisarije. Tako bo menda vse tiho ostalo. Svet pa naj vendar zvé, da naše ljudstvo ni za nemškutarijo, le peresa so premalo vajeni; liberalci pa znajo delati prisiljene prošnje in izjave, dostikrat še z zvižaco, in potem se liberalci hvalijo, da stoji ljudstvo za njimi. Tudi slovenski rodoljubi bi se bolj potrudili za prošnje v našem duhu; pa dokler vidijo, da vse nič ne pomaga, nemajo veselja. Bomo videli, kaj bo učni minister odgovoril na druge prošnje, ki so že šle na Dunaj za slovensko šolo. Če bo le ena srečno rešena, potem vem, da se bo po vsem Koroškem začelo gibanje za katoliško in slovensko šolo. — Zvedel sem tudi, da bojo v Št. Danjelu imeli kmalo občinsko volitev. Da bi le takih ne volili, ki se bratijo z „bauernbandom“ in prebirajo nemško-liberalne časnike! Kajti tudi v Prevaljah se je nemškutarija s tem začela. Kogar enkrat ob vero spravijo, tudi slovenščini ne bo dolgo zvest ostal.

Iz Bilčovsa. (Naša bodočnost.) Tudi v naš kraj zahaja „Mir“, in ga prav z veseljem prebiramo, da vidimo, kako se premika naša vojska. Zares smo trpini koroški Slovenci že več sto let; pa že se daní! Bog, ki nas je toliko časa skušal, in nismo poginili, ima z nami gotovo svoje namene. V hudem plavžu smo se očistili in utrdili, in morda je že blizu čas, ko bomo nastopili častno mesto kot sprednja straža slovenstva in jugoslovanstva.

Iz Podsinje vesi. (Šolske reči.) Naši otroci zdaj obiskujejo šolo v Št. Janžu, pa prinesli so iz Bistrice, kamor so do sedaj v šolo hodili, strašno slaba spričevala. Po teh spričevalih bi morali soditi, da so naši otroci sami „trepi“. Ako so se pa takim prištevali, zakaj so jih potem v šolo sprejeli; jaz vsaj mislim, da šola na Bistrici ni za „trepe“. Ali so pa morda učitelji malo zmožni, da sproke poučevati? Tega skoro ne verujemo. Ta spričevala obsodijo nemško poučevanje slovenskih otrok. Prihodnost bo vse razodela. Dobro bi bilo, ako bi nam učitelji na Bistrici sami to reč razjasnili. Po mojih mislih bi tamošnji učitelji bolje storili, ako bi slovenske otroke, kateri so začeli v šolo hoditi, slovenskih črk učili, kakor pa, da jim nespametni pozdrav „kuten tog“ — „kuten mogen“ v glavo zabijajo.

V slavo 20letnice nove šolske postave so v Borovljah in na Žihpolji liberalni nemškutarji ogenj nažgali. Naj bo! Smole imajo dovolj in smole so nam tudi že nove, brezverne šolske postave dovolj prinesle. Velika plačila, slaba odgoja otrok, razuzdanost mladine, to vse je sad sedanje liberalne šole. Opomnim naj še, da se je 20letnica novih,

brezvernih šolskih postav ravno tisto leto in skoro o tih dnevih obhajala, kakor na Francoskem 100-letnica „revolucije.“ To pa so bili takrat na Francoskem strašni časi. Kri je tekla, da bi gnala mlinska kamena; glave so pod sekiro padale, kakor trava pod koso — med njimi sama kraljeva glava. Takih liberalnih rogoviležev pa se nam tudi danes ne manjka. Seveda, z nekterimi litri „šnopsa“ napojen, postane tudi danes še rad navdušen marsikak naših zaslepljenih kmetov ter kliče na komando „hoch“ in pa „živio“ tako, kakor mu kak nemškutar ali liberallec veleva. Kmetje in gospodarji, varujte se takih priliznjencev! Bodite oprezní in pametni in ogibajte se jih pri vsaki priliki. Ne hodite za njimi in ne verujte jim, ker oni se vam hlinijo z lažmi.

Iz zgornjega Roža. (Pohujšljivo obnašanje v cerkvi.) Nedavno sem bil po opravih v Vrbi in mimogredé grem k sv. maši k Devici Mariji na Humcu. Peveci so prav lepo peli, pa neki človek je bil med njimi, ki morda še pevec ni, pa je vmes govoril take nesramne besede, da me je bilo kar groza. Tak človek, ki cerkve od gostarije razločiti ne more, naj bi rajši v taberni ostal, namesto da ljudi pri molitvi moti. Če ne ve, kaj je sv. maša, naj praša kakega šolarja.

Iz Kotmarevesi. (Občni zbor. — Zahvala gg. slov. drž. poslancem in kresi na čast sv. Cirilu in Metodu.) Letni občni zbor, kterega je imela naša podružnica sv. Cirila in Metoda v nedeljo dné 2. t. m. v lepo in okusno, z zelenjem, cvetjem in zastavami okinčanih prostorih g. Toma Kobanove hiše v Št. Kandolfu, obnesel se je nad vse pričakovanje sijajno. V prvi vrsti gre zahvala častitím gosp. govornikom za dobrohoteče besede in pouke, ktere so nam v svojih izvrstnih in navduševalnih govorih delili. Častno zastopane ste bile na tem zboru Celovška in Št. Janška podružnica, in čast smo imeli na tem zboru imeti med seboj tudi dva vrla slovenska župana. Izmed prečast. duhovščine smo imeli čast pozdraviti samo domačega gosp. župnika, kajti prečastita gospoda župnika Žihpoljski in Hodiški, ki sta tudi bila namenjena priti, sta bila po nujnih opravih zadržana. Sploh pa mora razveseliti vsakega rodoljuba obilna udeležba društvenikov, ki so od blizu in daleč prišli udeleževati se zbora naše podružnice. Po pozdravu na pričujoče je g. predsednik omenil žalostnega dogodka, ki se je tekom tega leta v naši presvitlej cesarskej hiši pripetil, in je v znak sožalja pozval pričujoče, da se vzdignejo s sedežev, kar se je tudi zgodilo. Dober vtis napravile so na pazno poslušajoče besede govornikov, in kar gotovo tudi ne bode ostalo brez dobrega sadu, je, da so po končanem zborovanju častiti gospodje iz Celovca in Rožne doline priporočali kmetom v Celovcu novoustanovljeno posojilnico ter vsem lahkoumevno razkladali njeni namen. Prepričali smo se, da so blagi rodoljubi pripravljeni, z vso požrtvovalnostjo delati na to, da se slovenski kmet otme tuje oblasti, in da mu bode mogoče samostalno misliti in delovati, zatoraj se mora vsakemu, kdor je v zadregi ali ima denar na razpolaganje, toplo priporočati, da naj se do omenjenega denarnega zavoda z upanjem obrne. — Na predlog, da naj se izreče zahvala gospodom slovenskim državnim poslancem ki so se letos na Dunaju tako možato potegovali

za pravice koroških Slovencev, bil je v to podružnični odbor od vseh navzočih enoglasno pooblaščen in naprosen, da odpošlje omenjeno zahvalo. Nepopisna navdušenost se je pri tej priliki polastila navzočih in vse je stoji klicalo slovenskim državnim poslancem slava in živio! V odbor so bili voljeni vsi prejšnji odborniki, zastopnikom za glavno skupščino pa člani: M. Prosek, Tom. Koban in M. Pak. — Opozorujemo nadalje slovenske rodoljube naše okolice, da napravimo, kakor že dve leti, na predvečer godu sv. Cirila in Metoda, to je dné 4. julija t. l., kres, in želeli bi bilo, da bi se jih napravilo več, posebno v farah, ktere obseza naša podružnica. Gotovo jih bodo napravili mnogo tudi drugod. Slovenci! Ne opuščajmo te lepe navade. Zakurimo prav veliko kresov, da slavimo na ta skromni način dostojno spomin in praznik naših slovanskih blagovestnikov, bratov sv. Cirila in Metoda.

Iz Št. Pavlja pri Zili. (Stoletnica.) V nedeljo 26. maja t. l. je bil za nas vesel in spomina vreden dan. Obhajali smo namreč stoletnico naše obstoječe fare, možnarji so močno pokali, in bandera so iz stolpa veselo vihrala. Ker je bilo vreme dopoludne prijetno, zbralo se je tudi ljudstva veliko, tako da je bila cerkev že ob osmih popolnoma naltlačena in še na mirodvoru se je gnetla velika množica. Akoravno je pomanjkanje in nimamo lastnega duhovnika, smo vendar dve sv. maši imeli. Prvo sv. mašo so imeli č. g. Fran Katnik, fajmošter v Št. Štefanu, ki tudi pri nas oskrbujejo faro. Drugo slovesno Božjo službo ob desetih so pa opravljali č. g. Lovro Sever, fajmošter v Blačah, ter nam iz lece jako ginljivo govorili in omenili, da bivamo pri nas v lepej prijaznosti, ker nemamo liberalcev in občinstvo gospode duhovnike visoko spoštuje. Omenili so tudi število č. gg. duhovnov, kateri so v tem stoletju pri nas pastirovali. Izrekamo jim za njihov trud in lepe ter ginja besede našo presrečno zahvalo.

Od Božjega groba. (Šolska veselica.) O sedanjih učiteljih se mnogo toži, da živijo pogosto v prepri ali neprijaznosti z duhovniki in včasih še s kmeti. Naš učitelj pri Božjem grobu pa je ljubeznjiv in ponižen človek, ki je prijazen otrokom in odrasčeni. Dne 12. maja je bilo izšolanih 9 otrok: 7 deklet in 2 dečka. Da vzame od njih slovo, napravil je g. učitelj Svikaršič lepo šolsko veselico. Otroci in odrasčeni, kdor je priti hotel, bili so povabljeni v šolsko hišo. Nabralo se jih je dosti. Zdjaj vstane g. učitelj in jame otrokom tako lepo v slovo govoriti, da so vsim solze v oči stopile. Sledili so živio-klici na svitlega cesarja in otroci so dobili v spomin na šolski čas lepih molitvenih bukvic v darilo. Potem smo vsi vkup šli v cerkev k popoldanski Božji službi, ktero so vodili č. g. župnik Obalo. Tako se je vršilo vse v lepem krščanskem redu. Bog nam ohrani še dolgo tega pridnega učitelja!

Iz Roba. (Kviško srca, koroški Slovenci!) Malo je slišati veselega iz tužnega Korotana. Pa ni noč tako dolga, da bi za njo ne prišel dan! Tudi Korošcem se mora prej ali slej zasvetliti zarija boljše bodočnosti in jim zasijati solnce pravice. Le vstrajno in srčno se je treba držati svojih načel ter neomahljivo stati nasproti najhujšim viharjem, da se z nepozabnim našim pesnikom Jožefom Virkom zamore vzklikniti:

„Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovenca ne gane!“
Zatorej tudi ne smemo posnemati onih, ki se dajo vsled neznatnega žuganja in pregovarjanja omajati, da prekličejo svoje opravičene prošnje in podpise za slovensko šolo, kar se je v poslednjem času, žalibog na Koroškem čestokrat že pripetilo. Te vrste strahopetneži škodujejo še svojim sosedom in je žalostno slišati o takih dogodkih. Slovenska, katoliška šola, za slovenske in katoliške otroke, ta zahteva je popolnoma pravična; kajti kako bi bilo drugače mogoče, da dospe naš jezik do pravega razvoja in olikane ter lepe besede tudi med prostim ljudstvom, če slednje ne sliši drugega, nego pokvarjeno nemščino; potem pa še pouka v šoli ne prejeme v svoji domači, materni besedi, temuč v tujščini. Toraj ni čudo, da nam potemtakem predbacivajo naši nasprotniki, kako reven da je slovenski jezik, ker si mora toliko tujih besed izposojevati. Mi pa pravimo, dajte nam pravih šol, in prepričali se bode kmalu o napredku Slovencev po vseh pokrajinah slovenskih. Kolikor časa pa nam bode sami ovirali slovenski pouk, molčite o naših nezgodah, ker mi jih čutimo dovolj tudi že sami brez vašega puhlega prerokovanja. V tej zadevi gre res vsa hvala slovenskim gospodom poslancem, ker so si osobito letos v resnici mnogo prizadevali, odkriti v državnem zboru skeleče rane ubogih koroških Slovencev, temveč, ker slednji nemajo niti enega svojega zastopnika v državnem zboru, ki bi se potegoval za nje in zagovarjal njihove pravice. Naj mi bode tedaj dovoljeno, kot koroškemu rojaku, na tem mestu izreči svojo najudanejšo zahvalo vsem onim gospodom poslancem, kateri so se tako vrlo in krepko potegovali za drago nam Koroško ter slovenske njene prebivalce.

Kakor je slišati, nameravajo nekteri rodoljubi koroški odpotovati k slavnosti odkritja Vodnikovega spomenika v Ljubljano. Še so živo v spominu Ljubljančanom oni gospodje, kateri so se udeležili lansko leto slavnosti 25letnice „Sokolove“, kajti nedavno čul sem iz ust nekega ljubljanskega trgovca prav pohvalno govoriti o njih in je med drugim rekel: „Korošci so se začeli probujati; mnogo jih je bilo, pravi korenjaki so in izvrstno so govorili.“ — Toraj tudi zdaj ne zamudite pokazati

Da smo tudi mi Slovani,
Da slovensk je Gorotan,
Národ naš dokaze hrani,
Jezik naš in duh in stan!

Iz Griž pri Žalcu. (Priden sadjerejec odlikovan.) Znano Vam je, da ima slovenski Štajer veliko lepega sadja in za-nj tudi lep denar dobi, kedar je letina dobra. V naši občini se v tem posebno odlikuje gospod župan Franc Dolinar. Pred kratkim je na Dunajski razstavi dobil svetinjo (medalijo) za lepa jabelka. Na Celjski razstavi je dobil en zlat (cekin); na Terboveljski pa pohvalno pismo. Naj bi tega še drugi gospodarji posnemali in zlahtno sadje pridno cepili! Šaj je trda za denar; sadje se pa jeseni lahko v denar spravi.

Kaj dela politika.

Ministerstvo je prisililo tržaški magistrat, da mora slovenski jezik spoštovati kakor deželni jezik in na slovenske uloge odgovarjati po slovensko.

Tako je prav! — V Žavcu je zborovalo slovensko društvo. Prišlo je mnogo možakov, in navdušenje je bilo veliko. Sklenilo se je, prositi slovenske poslance, naj složno postopajo in naj tirjajo tako šolsko postavo, da se morajo otroci poučevati v malih šolah v maternem jeziku. Bog daj, da bi to dosegli! Govori se, da pride nova šolska postava že jeseni v razgovor. — Da Nemci Slovanom nočejo biti pravični, pokazalo se je zdaj na Dunaju. Tam je do 200.000 Čehov in želijo si čeških šol. Ker jim je mesto ni hotelo dati, napravili so si sami tako šolo, katero obiskuje 800 otrok. Šola je pa zmirom še premajhna, in da bi jo razširili, prosili so mestni zbor za podporo, pa ta je prošnjo odbil. Za ljubljanske Nemce, katerih je stokrat menj, je pa mesto moralo brž napraviti dve šoli, čeravno imajo že nemško protestantsko in pa šulferajnsko šolo ter svojih otrok v mestne šole še pošiljati nočejo. Se ve da je bil takratni učni minister baron Konrad brž pri roci, da je Ljubljano k temu prisilil; tistega pa še ni, da bi tudi Dunajskim Čehom pomagal do pravice. — Ko so vozniki pri Dunajski konjski železnici delo ustavili in s tem vse dosegli, kar so želeli, vedelo se je lahko že naprej, da se bojo tudi po drugih krajih delavci upirati začeli. To se je tudi zgodilo. V Vestfalenu na Nemškem je kar 70.000 rudarjev delo ustavilo. Potem so se začeli gibati v Šleziji, Belgiji, na Laškem in na Češkem. Vlade si ne upajo več, da bi delavcem vse odbile, ker se bojijo velikega punta, zato delavci s takimi „štrajki“ zmirom kaj dosežejo. — Dne 22. junija se snidejo delegacije, bojimo se, da bojo dovolile spet nekaj milijonov za vojaške potrebe. — Laški kralj Umberto je bil v Berlinu, kjer so ga sprejeli z veliko častjo. Mnogim se čudno zdi, zakaj se ni skozi Avstrijo povrnil v svojo deželo, ampak skozi Švico. Nekteri celo mislijo, da Avstrija ne bo dolgo v zvezi ostala z Lahom in z Nemcem. — Črnogorski knez Nikolaj je pa potoval v Petrovgrad k caru, in ta ga je lepo počastil. Govorilo se je tudi, da bi se imel car sniti z nemškim cesarjem v Kielu pri morju. — V Belem gradu so napravili neko prasko in še par je bilo ubitih. Med Srbi so tri stranke in te se ljubijo med seboj, kakor pes in mačka. — Na Bolgarskem prestopajo ljudje močno h katoliški veri. To pa jezi pravoslavne pape. Bolgarski eksarh v Carigradu hoče, da naj to vlada postavno zabrani. Sila pa v takih rečeh ni dobra.

Gospodarske stvari.

Zoper drisko telet. Teleta napade včasih driska 8 ali 14 dni po rojstvu, ko še sesajo; mehko gre od njih in kislega smradu, pa tudi kolje jih, da večkrat poginejo. Če takim teletom preiskuješ sirnik, to je četrti želodec, najdeš v njem neko skuto iz zagrizenega mleka; drobna čeva pa se vidi hudo vneta, snetnjava. Krivo je te boleznijo težko prebavno mleko, ki ga sesa tele, pa tudi prehlajenje. Da se ona skuta odpravi iz želodca, priporoča se štupa (prah) od rabarbare in pa rumene kine, vsake po 1 gram; oboje mora fina štupa biti, dobro vkup zmešana in na 4 porcije razdeljena. Brž ko se driska loti sesajočega teleta, imej je na gorkem in daj mu eno uro potem, ko je sesalo,

vsak dan po eno tako štipico, ki si jo s pol maselcem mleka izpod krave dobro pomešal. Vsak dan zjutraj taka štupa z mlekom pomešana ozdravi živinče v dveh ali treh dneh, ako nisi driske zanemaril. Če pa driska že dalje trpi, daj teletu vsak dan tako štupo s pol maselcem kamiličnega čaja in dodaj še nekoliko žlic toplega mleka izpod krave. To dajaj teletu vsak dan, dokler se ne ustavi driska. Pri tej priliki pa moramo svariti naše gospodarje in gospodinje, naj opustijo škodljivo navado, da prvo mleko, ki bi ga imelo tele od matere posesati, izmolzejo in ga teletu ne privoščijo, češ, da mu je škodljivo. To je neumna vraža. Ravno to prvo mleko teletu izčisti in otrebi čeva in mu tako odvrne drisko. Naj si človek ne predrzne mojstriti dobrotljive nature! „Kmet.“

Smešničar.

Jaka: Kaj meniš, kako dolg je isti gospod, ki piše in dela v Celovcu za veliko-nemško liberalno glorio?

Jože: Ne vem!

Jaka: Ljudje pravijo, da je tako dolg, da ako se meseca januarja v noge prehladi, šele meseca junija nahod dobi.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Za šolo v Gorjah so svitli cesar podarili 200 gld. — Gorelo je pri Neuwirthu v Gospi Sveti. Na pomoč so prišli domači in Celovski gasilci in ubranili, da ogenj ni šel naprej. — Pogorelo je Keršovo pohištvo v Slovenjem Šmihelu. Škode je 2000 gld. — Lepa slavnost je bila v Gospi Sveti dne 12. maja, ko se je začel jubilej. Prišli so mil. g. knezoškof in mnogo duhovščine ter do 4000 vernikov. — V Celovcu se bo zidalo novo poslopje za latinske šole. Stroški so preračunjeni na 114.000 gld. — Strela je vdarila v Koglerjev skedenj pri Gospi Sveti. Skedenj je pogorel. — Sv. misijon obhajajo v Gospi Sveti. Vodijo ga oč. oo. jezuiti. — Erjavčovo lepo knjigo „domače in tuje živali v podobah“ je družba sv. Mohora vnovič natisnila. — Bratovščina krščanskih detoljubov je razposlala tri lične knjižice. V Celovcu zapisuje v to koristno in blagodejno družbo g. prof. Huter. — Koroški in štajerski liberalni listi obirajo enega Celovških kaplanov, ker je storil dolžnost krščanskega opomina nasproti neki gospej. Ti liberalci, ki še očenaša več ne znajo na pamet, hočejo cerkvene predpise bolj poznati, nego duhovniki! — Odbor za železnico čez Ljubel se je obrnil do kupčijskih zbornic na Češkem, naj one pripomorejo, da se ta železnica dožene, ker bi bila ta črta med Češko in Trstom veliko krajša, mimo južne železnice. Mi želimo tej misli vsjo srečo. — V Vrbskem jezeru blizo Otoka je utonil dveleten otrok. — Mnogo velikih procesij gre letos pevaje skozi Celovec, eni v Gospi Sveti, drugi na Žihpolje, drugi zopet na sv. Višarje in druga Božja pota. — Nova Šmihelska posojilnica dobro napreduje. Močno ukladajo in če se tudi dosti izposoduje, vendar je zamogla že 1000 gld. posoditi sodni Dravograjski posojilnici.

Na Kranjskem. Žalostno obnesli so se oni gospodje slovenski (!) občinski svetovalci v

Ljubljani, ki so na prošnjo **slovenskega** telovadnega društva „Sokol“ za stavbeni prostor v obč. seji dné 4. t. m. glasovali zoper dovolitev, raznim nemškimi društvom pa so baje dosedaj z največjim veseljem radi redno vsakej prošnji ugodili. Da se ta imena ne odtegnejo pozabljivosti, navedemo jih tukaj. Ti gospodje so: Častna člana „Sokola“ dr. K. vitez Bleiweis in župan Grasselli, c. k. notar Gogola, dr. Gregorič, tiskar Klein, dr. Alf. Mosché, bukvar H. Ničman, dr. Josip Staré, Ignac Valentinčič, tovarnar Velkovrh in dež. urad. Žagar. Trinajst obč. svetovalcev je glasovalo za dovolitev in najdajst zoper. Ker je pa po § 57. mest. stat. za tak sklep treba dveh tretjin vseh prisotnih obč. svetovalcev, je „Sokol“ z prošnjo propadel in ne dobi prostora za „Sokolski dom“. To glasovanje je pač z novega dobro osvetilo ljubljanske žalostne razmere. Da Slovenec zatira Slovence in podpira s tem šopirenje Nemca, je pač slabo znamenje in je obžalovanja vredno. Pomilujemo! — Železnica Ljubljana-Kamnik je že dovoljena in se bo še letos zidati začela. — V Ljubljani vendar dobijo hranilnico. Vodovod se tudi že dela. — Medveda so zasledili blizu Kočevja. — Pri občnem zboru kranjsko kmetijske družbe je bil g. cesarski svetnik Murnik voljen za predsednika. Čestitamo njemu in družbi! — Za Levstikov spomenik je nabranih 970 gld. — V Narodni tiskarni izide „Vojna in Mir“, roman ruskega grofa Tolstoja. — „Dolenjski Sokol“ v Novem mestu imel bo o Binkoštih lepo slavnost, ker bo blagoslavljal svojo zastavo. Mnogo gostov bo prišlo iz Ljubljane in Hrvaškega. — Lepo sprejeli so v Adlešičah novega župnika č. g. Sašeljna. — Velika nevihta bila je v Trebnem. — Doktor modroslovja je postal učitelj Tom. Romih v Krškem — Za orglje v Repnjah so dali svitli cesar 100 gld. — V Ljubljani je neznan človek napadel posestnico Končanko, jo močno oklal in hotel oropati; ker je pa preveč upila, je vendar prej zbežal. — Za šolo pri sv. Pavlu so dali svitli cesar 200 gld.

Na Štajerskem. Za šolo v Jurkloštru so svitli cesar dali 200 gld. — Preč. g. Glaser, župnik v Št. Petru pri Mariboru, so obhajali biserno sv. mašo, h kterej so prišli tudi mil. g. knezoškof iz Maribora. Svitli cesar so g. Glaserju podelili vitežki križ Franc-Jozefovega reda. — V Sevnici se je naselil odvetnik dr. Kautschitsch. Naših mislij ne bo, sicer bi se drugače pisal. — Okoli Celja so imeli hudo ploho, da so se plazi delali. — H gosp. stolnemu vikarju v Mariboru prišel je tat skoz peč in odnesel 60 gld. — V Mariboru se slovenskim študentom slaba godi. Nedavno so imeli spet preiskavo. — Občina Činžat na Pohorju je sklenila slovensko uradovati. — Pri Ponikvah je železni vlak povozil otroka. — V Slov. Gradec pride odvetnik dr. Temnikar. — Pri „igli“ v Solčavi se je ponesrečil Fr. Lepičnik. — V Celju je šolar svojega tovarša z nožem zaklal. — Ustrelila sta se dva vojaka v Celjski kosarni. — Ob Savi imajo še zmirom osepnice, zato so semnji prepovedani. Eksekutorji in sluge hodijo pa za davke tirjat. Kje bo kmet zdaj vigredi denar dobil, če živine ne sme prodajati? — V več krajih imajo zdaj občinske volitve. Povsodi se skušajo nemškutarji in Slovenci, kateri bi hujši bili. — Bukev je ubila posestnika Gračnika v Dolu. — Znani „kmetiski prijatelj“ dr. Glantschnigg se preseli iz Celja v Ma-

ribor. Zdaj se že nazaj pomika; da bi le k nam na Koroško nazaj ne prišel!

Na Primorskem. V Gorici so napravili žensko podružnico sv. Cirila in Metoda. Zakaj pa v Ljubljani še nič? — Mesto Trst vzame 11 milijonov na posodo. — Čitalnico so ustanovili pri sv. Petru v Istri. Tudi tabor so hoteli tam napraviti, pa ga vlada ni dovolila.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Skušnjo za farni konkurs so delali dné 4., 5. in 6. t. m. sledeči gg.: Aplen And., Atzelhuber Herman, Habernig Jož., Jandl Jož., Kugler Peter, Lassnig Štef., Marinič Fr., Markovic Ign., Miklav Vrb., Moser Mat., Ogris Janez, Ritzinger Dom., Rous Drag., Schreiner Jož., Treiber Franc in Vaneček Jan. — Za kaplana v Žel. Kaplo je šel g. novomašnik Štefan Šakelšek. — Fara na Žihpoljah je razpisana do 5. julija 1889. — V slov. Bleiberzu in v Selah izostane letos napovedano škofovo obiskovanje in delitev sv. birme.

Vodnikova slavnost v Ljubljani.

Kakor smo že v zadnjem listu naznanili, vršila se bode v Ljubljani dné 29. in 30. junija t. l. **slavnost odkritja spomenika prvemu slovenskemu pesniku Valentinu Vodniku.**

K tej slavnosti povabljeni smo tudi mi koroški Slovenci, in na poziv v 10. štef. „Mira“ oglasilo se je lepo število naših zavednih slovenskih posestnikov in kmetov, ki se je hočejo udeleževati.

Spored slavnosti ni še povsem sestavljen, ker se pevska in telovadna društva, ki bodo prihajala s svojimi zastavami, ter drugi zastopniki še vedno oglašajo in se je slavnostnemu odboru gledé sporeda po udeležencih ravnati.

Odbor za odkritje Vodnikovega spomenika ima pa zdaj polne roke dela in redno seje, da ureja vse priprave za slavnost. Iz sporeda, ki pa, kakor smo že omenili, še ni določen v vseh podrobnostih, navajamo, da bode 28. junija zvečer koncert na čitalniškem vrtu, 29. junija, na sv. Petra in Pavla dan, zjutraj izlet in ob 7. uri sv. maša na Rožniku, dopoldne ogledovanje deželnega muzeja, popoldne sprehod na Grad, zvečer ob 6. uri polaganje vencev in petje pri Vodnikovem grobu, ob 8. uri gledališčna predstava in potem prosta zabava na čitalniškem vrtu. V nedeljo 30. junija ob 1/2 11. uri sv. maša v cerkvi pri sv. Jakobu, kjer je Vodnik bil jedno leto kapelan, ob 1/2 12. uri odkritje spomenika, ob 2. uri banket, ob 5. uri veselica v Šiški na rojstnem domu V. Vodnika, katero bode priredila Šišenska čitalnica. Kantato, katero je na Funtkove besede zložil g. dr. Benj. Ipavec, pelo bode pri odkritju spomenika več kakor 300 pevcev. Valvazorjev trg bode lepo okrašen in dva slavoloka postavljena na zgornjem in spodnjem koncu mestnega trga.

V odboru so zastopani: Pisateljsko društvo, mestni zbor Ljubljanski in Slovenska Matica. — Člani odbora so gg: Dr. J. Vošnjak, prvomestnik; dr. K. vitez Bleiweis, namestnik; dr. A. Mošé, blagajnik; A. Žumer, tajnik; Ivan Hribar, And. Praprotnik, Jan. Šubic, ravnatelj obrtne šole, in dr. Zupanec, odborniki.

Udeleženci iz Koroške odpotovali bodo v petek dné 28. junija, in sicer odidejo oni, ki se bodo zbrali v Celovcu in bodo potovali po železnici čez Beljak in Trbiž, z vlakom ob 10. uri zjutraj ter se pripeljejo v Ljubljano ob 5. uri popoldne. Vsi drugi in oni, ki grejo čez goro, naj se blagovolijo po teh ravnati. Iz Brezja je pot najkrajša na postajo v Otoče, kamor je vsakemu priti do 3. ure popoldne, ako se hoče pridružiti potovalcem iz Celovca; kdor pa bode hotel v Kranju vstopiti, mora priti na tamošnjo postajo do 1/2 4. ure popoldne. Na postaji v Dovjem treba je čakati ob 2. uri, na postajah v Jesenicah in Javorniku pa ob 1/2 3. uri popoldne. — Pri prihodu v Ljubljano bodo na kolodvoru koroški Slovenci slovesno vsprejeti in potem se jim odkažejo stanovanja. Zvečer bode pevski večer z godbo in shod v Čitalnici.

Vožnja k gorenji slavnosti velja iz Celovca v Ljubljano in nazaj:

Čez Vrbo-Beljak-Trbiž III. razred 5 gld. 65 kr., II. razred 8 gld. 35 kr. (in sicer se ima vzeti v Celovcu vožni list do Beljaka za tje in nazaj, kar velja za III. razred 1 gld. 35 kr. in za II. razred 1 gld. 95 kr. — in v Beljaku pa do Ljubljane in nazaj, kar velja za III. razred 4 gld. 30 kr., za II. razred pa 6 gld. 40 kr., skupaj tedaj gorenji znesek 5 gld. 65 kr. za III. razred in 8 gld. 35 kr. za II. razred). — Listi so veljavni od 28. junija do 2. julija t. l., tedaj pet dni z všteti prazniki.

Okrožni vožni listi iz Celovca čez Beljak in Trbiž v Ljubljano in nazaj čez Maribor v Celovec (ali naspotno) veljajo v III. razredu 8 gld. in v II. razredu 12 gld. 50 kr. ter so veljavni mesec dni.

Vožni listi za letno dobo (samo po južni železnici) veljajo iz Celovca čez Maribor v Ljubljano in iz Ljubljane zopet čez Maribor nazaj v Celovec: za poštne vlake III. razred 6 gld. 40 kr., II. razred 9 gld. 50 kr. — in za brzovlake III. razred 7 gld. 70 kr., II. razred 11 gld. 50 kr. ter so veljavni čez mesec dni.

Vožnja je tedaj najcenejša, ako se na dotičnih postajah, kjer kdo vstopi, vzemó listki za tje in nazaj, kar priporočamo vsem tistim, ki bodo mej potoma prihajali in se Celovskim potovalcem pridruževali.

Rojaki! Ako se izmed Vas še kdo želi udeležiti te lepe in pomenljive slavnosti v Ljubljani in se do danes ni še oglasil, naj blagovoli storiti to nemudoma. Uredništvo „Mira“ sprejema oglasila udeležencev še nadalje, in sicer do 20. junija. Kdor se nam čev želi pridružiti, naj do tje zanesljivo oglasi svoje ime. Pozneje se ne bomo mogli na prijave več ozirati. Udeležba bode od vseh strani velika in v Ljubljani mora slavnostni odbor natanjko vedeti, koliko bode prišlo gostov, da jim pravočasno poskrbi stanovanja in druge potrebnosti ukrene.

V Celovcu, dné 9. junija 1889.

Odbor za potovanje v Ljubljano.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Črno in okolico bode imela v pondeljek dné 24. junija (na praznik sv. Janeza Krstnika) 1889 ob 2. uri popoldne v gostilnici gosp. Jožefa Krulca svoj **prvi občni zbor** po tem-le dnevnem redu:

1. Ogovor predsednikov. 2. Slavnostni govor. 3. Petje. 4. Šaljivi govor. 5. Petje. 6. Volitev odbora. 7. Vpisovanje udov. — Prosta zabava.

Vsi udje te družbe, kakor tudi vsi rodoljubi in oni, ki želijo pristopiti, se uljudno vabijo, da bi to najmlajšo in za naš kraj važno podružnico v prav obilnem številu počastili. **Načelnístvo.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico imela bode 18. junija t. l. v hiši rokodelskih pomočnikov ob 8. uri zvečer svoj **letni občni zbor**, h kateremu se vabijo vsi častiti udje.

Dnevni red je: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika o denarstvenem stanju. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti.

K obili udeležbi uljudno vabi **odbor.**

Loterijske srečke od 1. junija.

Linc	59	60	86	71	2
Trst	29	77	39	49	51

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:

pšenica po . . .	5 gld.	40 kr.
rž	3	75
ječmen	—	—
oves	2	50
hejda	3	45
turšica	3	85
pšeno	8	—
proso	5	20
grah	—	—
repica	1	10
fižol, rudeči . . .	5	60

Sladko seno . . .	2 gld.	80 kr.
kislo	2	20
slama	2	20
meterski cent (100 kil).		
Frišen špeh kl. —	gld.	65 kr.
maslo	1	20
mast	—	75
Navadni voli	110—150	gld.
pitani voli . . .	150—190	„
junci	60—100	„
krave	60—120	„
junice	50—80	„
prešički	5—16	„

Oglasila.

Prav dober kup se dobi:

pšenična moka
ržena moka
hejdova moka
turšična moka
riž
oluščen ječmen
suhi črešpeljni

svinjska mast
špeh
maslo
suho meso
svinjska bedra
klobase
droži

pri

RUPERT SARIA,

zaloga moke iz parnega mlina v Raabu,

v Celovcu, Burggasse št. 1.

S premijami odlikovan. 1873—1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in paramente,
Dunaj, VII. Zieglergasse št. 27.

Zastopnik

Franc Brückner.

Na trdno naročbo se najvestneje izdeljujejo vsake vrste paramenti, kakor

kazale, pluviale, dalmatike, baldahini
bandera itd. in tudi

celi ornatí.

Tiskarna družbe sv. Mohora

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pis-
menih zavrtkov itd. po najnižjih cenah.

Gospodu G. PICCOLI-JU, lekarnarju v Ljubljani.

Vinice na Dolenjskem, dne
12. jan. 1889.

Blagovolite mi poslati dvanajst
steklenic Vaše **esence za
želodec.**

Pohvalno omenjam, da je bila
raba lani poslatih 86 steklenic iz-
vrstna. Bolniki raznih vrst so už-
vali esenco z najboljšim vspedom.
Neka bolnica je bila že za smrti
bolna, vsi so mislili, da mora v
malo urah umreti; toda konaj je
zavzela nekoliko kapljic esence, je
že okrevala in čez nekoliko ur po-
polnoma ozdravela — med tem, da
je bila poprej več dni že skraj na
smrti postelji. Esenca se tedaj
zaradi njenega izvrstnega vpliva
sama najbolje priporoča.

Z odličnim spoštovanjem
Jurij König, župnik

K seči ali košnji in žetvi priporočam

sloveče **bistriške kose** in **srpe** ter **prava berga-
maška kamenja** (osle) za brušenje taistih, po naj-
nižjih cenah.

Za obila naročila se uljudno priporoča

Fran Sadnikar, Burggasse št. 7.

J. Bendik v Št. Valentinu na Avstrijskem priporoča svojo redilno maščo za usnje.

Ta mast naredi usnje (leder) v čevljih,
v jermenih, na vozovih itd. ne samo voljno
in nerazmočljivo, ampak tudi trikrat
bolj trpežno. Nadalje priporoča svojo
tinkuro za osvetljenje usnja.

Ta daje usnju črno svetlobo, ki ne
obledi. Rabi se pri najvišem dvoru
in pri c. kr. vojski. Bil sem za njo že
28 krat odlikovan. Svarim pa pred
ponarejenimi izdelki. — Oboje prodaja v
Celoveu g. Mussi, v Beljaku g. A. Ornella,
v Velikoveu g. Huth, v Spod. Dravbregu
g. Domaingo, v Mariboru g. Hollaseck,
v Celju gg. Traun in Stieger, v Ljubljani
gg. Sušnik in Weber, v Gradcu g. Kroath.

Uljudno naznanjam, da sem **odprl** svojo

odvetniško pisarno

v Slovenjem Gradcu

in se p. n. občinstvu topla priporočam.

Dr. Valentin Temnikar,
advokat.

Podpisani ima okoli 400 litrov domače, prave,
od lastnih rok napravljene **slivovke** na prodaj.
Da je dobra roba, je vsakemu porok. Dobiti jo je
pa lahko, kolikor si jo kdor želi, v sodeih po 28,
40, 50 in več litrov. — Tudi dobro **vino**, iz
lastnih goric, ima na prodaj. Za obilna naročila
se uljudno priporoča

Jožef Detiček,

posestnik v Poličanih hiš. št. 7. (p. Pöltschach) na
spodnjem Štajerskem.

Natorna vina, rudeča in bela,

v sodih nad 56 litrov prodaja po 14, 16,
18, 20, 22, 24, 26 kr. liter trgovce

Amand Prosen,

v kosarnskih ulicah šte. 24 v Celoveu.

Ob enem priporoča svojo zalogo
tržaškega blaga, in tudi mast, moko itd.

Kramarji, branjevci in sploh taki, ki
blago naprej prodajajo, dobijo vse ceneje.

➔ Ceniki pošiljajo se zastonj. ➔

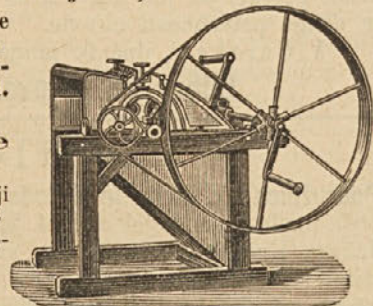
Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlini za olive, } najnovjša sestava
vinske in sadne stiskalnice, } v raznih velikostih.
mlini za grozdje in sadje

Mlatilnice, čistilnice
in vitala, stroji za
ropkanje turšice, se-
jalniki, orala itd. itd.

Sušilne pri-
prave za sadje
in sočivje.

Škoporeznice v največji
izbiri prodaja izvrstno
izgotovljene in po to-
varniških cenah

Ign. Heller, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalcem najugodnejši pogoji.

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.